

Laste wanematele maanitsuseks.

Et ebausku veel praegu kõllalt rahva hulgas on, ka kaardimoorisid, käewaatajaid ja muid „sortsilasi“ (nõiasid), kes tõdrukuid meeblest armsaks teevad, tulewaid ašju ette kuulutavad ja veel mitu muud tempu tegewad, mis riistiinimesele ei sünni teha ega uskuda. See kord tahab üksi laste wanematele mõne maanitsuse sõna ütelda, et nad mitte nii ebausklikud ei peaks olema, „sortsilaste“ (nõiade) juttu kuulma, mis muud pole, kui pettus ja kahjutegewus. — Dagu üteldud: Kui Jumal mõne wanematele noort sugu on annud, ja olgu selle lapsele kõll terived liikmed, ja kui tema korra karjatab, ehk kõhunäpištamist tunneb ja palju karjub, ehk kui laps ennast liigutab, filmi keerab ja sirutab, seda mõõda, kuda lapse tugewus on; sest temale on ju hing sees, ja kõik mis elab, see liigutab ennast, igaüks oma jõuudu mõõda.

Tuleb nüid mõni naabre eit last maatama, siis on nende hulgas ka neid, kes kohes õra nägewad, et lapsel wiga juures on; páriwad ka járeje, mis looma ema, käima peal olles näinud; mõnele on ka juba see hea tundmine ehk pettuse viis, et kohes ütleb, mis wiga lapsel on: kas üssi-, kana-, koera-, kass-, hundi-, faru-, rebase- või jánesewiga, ja kes teab, mis wigad veel on. Aga see on selge, et seda wiga, mis niisugune pettis ütleb, see wiga ka lapsel peab olema, ja selle karwade ehk luudega piab laps ka suitsetatud saama. On see ebause töö tehtud, siis ütlewad wanemad ja võerad, et laps paremaks saanud ja temale jälle „inimese nägu“ juures on, et ta kõll ühte ja sedasama moodi on, kui sündis.

Mõtelge siis nüid armsad laosteemad, et need inimesed, kes niisugust osja räägiwad ja suitsetamise nõuu annavad, need kõige pahemad inimesed ilma peal on! — Mõtelge, oh emad! Kui Jumal teile terve lapse on kinkinud, kas siis üks „wana sortsimoor“ teda peab üle po-